

Můj pohled na tábořské zdravotnictví

Úvodem chci poděkovat zástupci primáře chirurgie Nemocnice Tábor MUDr. Antoníčkoví, který mne zbavil potíží s mým žlučníkem. Děkuji za předoperační i pooperační péči a především za úspěšnou operaci. To se odehrálo už na podzim 2013, ale právě s odstupem času mohu ocenit dobrou práci lékařů. Do té doby jsem byl hospitalizován celkem třikrát, při druhé hospitalizaci mi selhávaly důležité orgány. O tom, že jsem na tom nebyl moc dobře, napovídají i návštěvy MUDr. Antoníčka mimo vizity a dokonce o víkendu, kdy nebyl na oddělení, a přesto měl zájem o své pacienty. Víím, že nejsem s tímto pohledem na práci MUDr. Antoníčka osamělý, uznávají ho i jeho kolegové a studenti zdravotnické školy, kde působil jako učitel odborných předmětů.

Má pochvala je adresována i primáři oddělení chirurgie MUDr. Valáškoví, který má na svém oddělení pořádek a on i jeho personál mají k pacientům příjemný a lidský přístup. Tady platí: „Jací jsou vedoucí, takové je celé oddělení.“ Mám v úmyslu poděkovat i staniční sestře Janě Jenšíkové a za péči i sanitáři panu Slabému. V uvedeném roce pracovala staniční sestra i lékaři společně v jedné místnosti na jednom počítači ve stísněných podmínkách. Sestra Jenšíková to vše zvládala, byli jsme s ní vždy velmi spokojeni.

Nemohu opomenout práci, odbornost a chování MUDr. Štríncla, který „uklidnil“ mou tě-

lesnou schránku, aby byla připravena na operaci. Pochvaly na tohoto lékaře jsou slyšet z mnoha úst, nejen mých. Na oddělení JIP patří mé poděkování sestře Janě Pýchové, které na tváři nikdy nechyběl úsměv a její laskavé jednání bylo balzámem na duši pacientů, i když víím, že je maminkou a dojíždí do zaměstnání z velké vzdálenosti.

Nezůstanu ale jen při chválách. Nevím, proč na oddělení JIP od 6 ráno do 22 hodin večer hraje Rádio Faktor a pacienti připojení na přístroje musí to nelibé žvátání a nechutné reklamy poslouchat. Vždyť na JIP pacient raději uvítá ticho a klid, které podle přísloví léčí. Vždy mi ale bylo vyhověno, když jsem požádal o vypnutí rozhlasu.

Dovolte mi zmínit chválu i na další tábořské lékaře, žijící, i ty, kteří už nejsou mezi námi. Chtěl bych vzpomenout MUDr. R. Hese, dentistu Popera, ke kterému kdysi chodila i manželka prezidenta Hana Benešová, MUDr. Čtvrtečku, MUDr. Tvrdíka a primáře MUDr. Charouzka stejně jako primářku MUDr. Žízalovou s jejími kolegyněmi a sestrami Šikovou a Feikovou. Rád bych zmínil i MUDr. Míkovou, MUDr. Balouna, MUDr. Brtkovou a její zdravotní sestru, MUDr. K. Staňka, zodpovědnou lékařku MUDr. Věru Soběslavskou, MUDr. Kuchaře a manželé Bozadžijevy a zvláště urologa MUDr. Sýse. Tito jmenovaní a i mnozí zde nejménovaní mají své zaměstnání spíše jako poslání a za to jsou jim

pacienti vděční.

Musím vyjádřit spokojenost se vstřícným a milým MUDr. J. Koutníkem a střídající lékařkou MUDr. Smrtovou se sestrou Jaroslavou Korčákovou.

Jejich jednání a přístup k pacientům jsou příkladné. Naproti tomu se mě dotklo jednání mé původní ošetřující lékařky MUDr. J. M. K., od které jsem žádal zprávu o mém celkovém stavu pro plánovanou operaci očí. Ani se mě nezeptala, jak se cítím po operaci žlučníku. Současně jsem předával lékařskou zprávu o propuštění z nemocnice a žádanku od MUDr. Antoníčka k odběru krve. Tento jeden odběr krve měl přinést výsledky pro chirurgické oddělení i oční kliniku. Lékařka se vyjádřila, že se jedná o nadstandardní odběr a já jsem oponoval, proč má pojišťovna platit dvakrát tentýž odběr, znova v laboratoři nemocnice, když stačí odběr jeden a k němu dva papíry. Dodal jsem - ačkoliv jsem se po operaci necítil zrovna dobře - že si tedy dojdou na chirurgické oddělení nemocnice sám, kde mi krev odeberou bez námitky, i když jsem původně doufal, že vše vyřídím u své obvodní lékařky. Vadilo mi i povýšené chování zdravotní sestry ordinace paní Ch. To vše donutilo mne i další pacienty přejít k jinému lékaři, kterým je MUDr. Koutník a jeho kolegyně MUDr. Smrtová.

Připomněl bych i zážitek z oboru urologie před čtyřmi lety. Tehdy jsem při potížích na doporučení svého lékaře došel do ne-

mocnice, kde mi službukonající lékař předepsal léky na prostatu, ačkoliv jsem ho upozornil, že s prostatou nemám žádné problémy. Jednalo se o bakteriologické onemocnění, které vyvolalo hořecnatý stav. Vyzvednuté a zaplacené léky jsem ještě týž den konzultoval se svým obvodním lékařem, který mi doporučil změnit urologa a poslal mne s doporučením na polikliniku za MUDr. Sýsem. O něm jsem slyšel od jednoho jeho kolegy: „Nikdy bych si takového lékaře, jako je doktor Sýs, z nemocnice nepustil...“ Po chopil jsem záhy proč. U Dr. Sýse jsem si připadal jako v ráji. Zcela jiný přístup k pacientovi, vlídnost, laskavost lékaře i zdravotní sestry M. Ihned jsem byl ošetřen a pozván na další léčbu. Onemocnění se vyléčilo, prostata slouží dál.

Podotýkám, že se jedná o můj pohled na zdejší zdravotnictví, se kterým nemusí druzí souhlasit. Pokud se můj článek dostane do rukou vedení nemocnice v Táboře, dovolte mi dvě připomínky:

V dotaznících o spokojenosti či nespokojenosti pacientů nahradit slovo klient slovem pacient. Nejsem si vědom, že bych přicházel do nemocnice jako klient do banky nebo pojišťovny. Stále věřím, že přicházím jako pacient k lékaři, což bylo, jest a bude. Za druhé bych byl rád, kdyby vedení Nemocnice v Táboře kladně ohodnotilo zmiňované lékaře. Zaslouží si to.

**Pacient Miroslav Dvořák,
Tábor**